

съ звѣздички, наредени една до друга. На първата коричка е напечатано пълното заглавие, което гласи така:

Краткѣ  
описаніе двѣдесатъ  
мѣтырѣй шбрѣтающисѧ  
во Гѣой Гору Я-  
сѣнскоѣ

\*

Екъ Слава Отца, и Сѣна и  
Сѣтаго Дѣха, аминь.

Напечатана въ типографіи Солунской  
въ лѣто ѿ Христа аѿлад мѣсѧцъ февруаріа.

Това заглавие е повторено и на първото бѣло листо, дѣто има напечатанъ и голѣмъ гербъ, който поддържатъ отъ двѣтъ страни двѣ ангелчета<sup>1)</sup>. Гербътъ е помѣстенъ надъ послѣдний редъ, въ който е забелѣжено, че книгата е напечатана „въ типографіи Солунской.“ Годината 1839 и мѣсець февруарий не сѧ повторени на това листо, защото, види се, за тѣхъ тукъ не е останало мѣсто<sup>2)</sup>. — Другитѣ деветъ листа (18 страници) сѧ запразднени съ описанието на светогорскитѣ мѣнастире. Описанието е писано съ доста правиленъ църковно-славянски езикъ, такъвъ исто, съ какъвто се пишатъ сегашнитѣ църковни книги. Пѣвечето мѣнастире, сѧ описани вкратцѣ, кой съ петъ-шестъ, а кой и съ десетина реда, въ които на кратко сѧ забелѣжени имената на църквитѣ и на ктиторетѣ имъ, и така на кратко е показано, въ кой мѣнастиръ, какви чудотворни икони, мощи и други светини се намѣрватъ. Пѣ-подробно сѧ описани само мѣнастиритѣ: Велика Лавра (30 реда), Ватопедъ (26 реда) и Хилендаръ (30 реда). Най-много мѣсто е издѣлено на Зографский мѣнастиръ, чието описание заема, токо речи, четири страници, (63 реда). Въ описанието на Зографский мѣнастиръ има и други нѣща, които биятъ въ очи: оно се захваща съ такъвъ исто църковенъ езикъ, съ

<sup>1)</sup> На първата коричка гербътъ не е туренъ; на негово мѣсто тамо е напечатано друго украшение: една четвероѣгълна фигура, напшарена извѣтрѣ съ различни арабески. Трѣбва да забелѣжимъ още, че въ заглавието, което е напечатано на бѣлото листо, е казано *во святай горы*, намѣсто *во святой гору*, както е на коричката.

<sup>2)</sup> Въ екземпляра, за който споменува г. Офейковъ, е откъсната коричката, та заглавието се е запазило само така, както е на първото листо. Това нѣщо, види се, не е забелѣжилъ г. Офейковъ, като казва, че въ тая книга никѣдъ не било речено, гдѣ е печатана. — La Macédoine, 31.